

РЕШЕНИЕ

№ 4070

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 09.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4327** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а и следващите от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Б. У., [дата на раждане], гражданин на С., непридружен непълнолетен, настанен в СДВНЧ Б. при дирекция "Миграция" МВР, чрез адв. П. Ж. с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ППЗБМ на БХК срещу Заповед № УРИ 5392 ПАМ-379/31.03.2021г. на началник на отдел "Миграция" при СДВР за налагане на ПАМ- "краткосрочно настаняване на чужденец в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към дирекция "Миграция".

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт, като са наведени оплаквания за неговата незаконосъобразност. Сочи се, че заповедта не съдържа никакви мотиви за налагането на ПАМ. Не е съобразено обстоятелството, че Б. У. е непридружен непълнолетен. Наведени са доводи, че заповедта е издадена в противоречие с разпоредбите на чл. 7а от ЗЧРБ и чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител. Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Х., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Посочва, че правилно е приложен материалния закон, доколкото към датата на издаване на заповедта са били налице данни, че жалбоподателят е придружен непълнолетен. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор М. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде

отхвърлена.

Административен Съд С. – град, I отделение, 43 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и въз основа на приетите по делото писмени доказателства и свидетелски показания, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Видно от докладна записка № УРИ 5392р - 480/31.03.2021г. на началник група 02 сектор "НМ" при отдел "Миграция" СДВР, на 31.03.2021г. около 01.30 часа в центъра на [населено място], на [улица], пред сградата на ГДПП са задържани 4 лица без документи за самоличност, чужди граждани, между които и оспорващия Б. У.. С лицата са проведени беседи, при които е констатирано, че същите са влезли незаконно на територията на страната и целта им е да стигнат до Германия. Поради това, че чуждестранните граждани нямат документи за самоличност и има опасност да се укрият, е направено предложение на същите да се наложат принудителни административни мерки на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ - „Краткосрочно настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ за срок от 30 дни, с цел провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност.

Описаните обстоятелства са мотивирали Началника на отдел „Миграция“ при СДВР да издаде оспорената заповед на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ. С нея е наложена ПАМ на М. А., гражданин на С., като в заповедта е вписано, че същият придружава жалбоподателя Б. У., непълнолетен роднина. Б. У. е настанен фактически в СДВНЧ на 31.03.2021г., освободен на 22.04.2021г.

Със заповед № 517з-9426/06.12.2018г. директорът на СДВР е оправомощил началника на отдел "Миграция" СДВР да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите С. А. и В. К., служители на отдел "Миграция". Свидетелите дават показания, че възрастта, самоличността и роднинските връзки на задържаните чужденци се установяват по техни данни, без ползване на оторизиран преводач от и на езика, на който говорят чужденците. При тези данни съдът не приема за доказано обстоятелството за наличие на роднинска връзка между М. А., гражданин на С. и непълнолетния Б. У., Налачието на материално правните предпоставки за издаване на оспорената заповед, включително и посоченото обстоятелство е в доказателствена тежест на административния орган.

От правна страна: Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

За да издаде оспорената заповед, административният орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ, а именно, че задържането на чужденеца е необходимо за провеждане на действия по първоначална идентификация.

В оспорения акт е отбелязано, че Б. У. е непълнолетен, придружаван от М. А., без да е уточнено каква е родствената връзка между тях.

В тази връзка, съдът намира, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 170, ал. 1 от АПК, като не е установил изрично родствената връзка между непълнолетния Б. У. и лицето, за което се твърди, че го придружава.

Следва да се отбележи, че това обстоятелство практически няма съществено значение за спора. В тази връзка е неоснователно позоваването на адвокат Ж. на разпоредбата на § 2, т. 3 от ДР на ППЗЧРБ, според който "лица, отговорни по силата на обичая" за

непридружен малолетен или непълнолетен чужденец са пълнолетните роднини по права възходяща линия без ограничение в степените, както и пълнолетните роднини по съребрена линия до трета степен включително. Това разяснение е дадено от законодателя единствено с оглед изясняването на кръга от лицата, които могат да присъстват на интервю с непълнолетно лице по чл. 63к, ал. 6 от ППЗЧРБ.

Обща дефиниция на понятието „непридружен“ е дадено в разпоредбата на § 1, т. 4 от ЗУБ, според която "Непридружен" е този малолетен или непълнолетен чужденец, който се намира на територията на Република България и не е придружен от свой родител, настойник или попечител.

В разглеждания казус административният орган твърди, че М. А. е роднина на оспорващия. Съгласно цитираната дефиниция на понятието „непридружен“, той не може да придружава непълнолетното лице, придружител, на което може да бъде единствено негов родител, настойник или попечител.

Във връзка с изложеното следва да се приеме, че Б. У. е непридружен непълнолетен и като такъв с оглед на изричната забрана, по чл.44, ал. 9 от ЗЧРБ, не може да бъде настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци.

Съдът напълно споделя доводите, изложени в жалбата за допуснати нарушения в хода на административното производство на разпоредбите на чл.7а от ЗЧРБ и чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето.

Според първата норма, непридружените малолетни и непълнолетни лица се представляват в производствата по този закон от дирекция "Социално подпомагане" по местопребиваването им, а според втората, детето има право на правна помощ и жалба във всички производства, засягащи негови права или интереси.

По преписката няма данни в хода на административното производство по издаването на оспорения акт, на Б. У. да е осигурена правна помощ или представителство от дирекция "Социално подпомагане".

По изложените съображения съдът намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но при съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № УРИ 5392 ПАМ -379/31.03.2021г. на началник на отдел "Миграция" при СДВР за налагане на ПАМ- "краткосрочно настаняване на чужденец в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към дирекция "Миграция" в частта, в която с нея е настанен Б. У., [дата на раждане] , гражданин на С. като придружен непълнолетен.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: